

Rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 12. 7. 1957, sp. zn. 1 Tz 124/57

Číslo: 76/1957

Právní věta:

Soud může podle § 346 odst. 2 tr. ř. opětovně přerušit výkon trestu nejdéle na patnáct dní z důvodů v tomto ustanovení uvedených jen tehdy, jestliže mezi přerušáním předcházejícím a dalším přerušáním byl trest po nějaký čas vykonáván.

Soud: Nejvyšší soud

Datum rozhodnutí: 12.07.1957

Spisová značka: 1 Tz 124/57

Číslo rozhodnutí: 76

Číslo sešitu: 9

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Přerušení výkonu trestu, Výkon trestu

Předpisy:

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Odsouzenému, který si opykával pro trestný čin nedovoleného ozbrojování podle § 120 odst. 1 písm. a), b) tr. zák. trest odnětí svobody v trvání deseti měsíců, byl k jeho žádosti za přerušení výkonu trestu z naléhavých rodinných důvodů tento výkon trestu usnesením lidového soudu trestního v Praze přerušen na dobu patnácti dnů. Před uplynutím této doby podal odsouzený novou žádost za další přerušení výkonu téhož trestu a uplatňoval tytéž důvody, jaké uvedl již v první své žádosti. Až do vyřízení žádosti odsouzený přerušný trest opět nenastoupil.

Lidový soud trestní v Praze usnesením z 9. března 1957 povolil odsouzenému znovu přerušení výkonu trestu s tím, že doba přerušení výkonu trestu uplyne 15. března 1957 a že další přerušení výkonu trestu již povoleno nebude.

Nejvyšší soud ke stížnosti pro porušení zákona podané předsedou nejvyššího soudu zrušil usnesení lidového soudu z 9. března 1957 a žádost odsouzeného o opětné přerušení výkonu trestu zamítl.

Odůvodnění:

Předseda nejvyššího soudu ve stížnosti pro porušení zákona uvedl, že lidový soud porušil zákon v ustanovení § 346 odst. 2 tr. ř., neboť dvěma na sebe navazujícími usneseními přerušil výkon trestu ve skutečnosti na dobu třiceti dnů, ačkoliv toto ustanovení připouští přerušení výkonu trestu pouze na dobu patnácti dní, a to po případě i opětovně (t. j. postupně).

Zákon v § 346 odst. 2 tr. ř. sice připouští, aby byl přerušen výkon trestu odnětí svobody pro naléhavé rodinné důvody odsouzeného anebo odměnou za jeho dobrý pracovní výkon a vzorné chování. Takovéto přerušení výkonu trestu však nesmí být v rozporu s účelem trestu, jak jej sleduje ustanovení § 17 tr. zák. Aby proto delším přerušením výkonu trestu odnětí svobody nebyl zmařen jeho účel, stanoví § 346 odst. 2 tr. ř., že lze povolit přerušení výkonu trestu odnětí svobody nejdéle na dobu patnácti dnů, při čemž cit. ustanovení připouští, aby se tak stalo i opětovně. Z toho ovšem plyne, že opětovné přerušení výkonu trestu odnětí svobody je možné teprve tehdy, jestliže mezi prvním (resp. předcházejícím) přerušením a druhým (resp. dalším) přerušením dojde k výkonu trestu, jestliže tedy odsouzený trest po přerušení jeho výkonu opět nastoupil a později pak jsou dány znova podmínky přerušení výkonu trestu podle uvedeného ustanovení.

Lidový soud však povolil opětovně přerušení výkonu trestu odsouzenému, aniž mezitím odsouzený trest opět nastoupil, takže lidový soud nejdelší možné přerušení výkonu trestu patnácti dní protizákonně prodloužil. Tím porušil zákon v ustanovení § 346 odst. 2 tr. ř.

Je proto třeba napadené usnesení zrušit a ježto není zákonné možnosti povolit odsouzenému další přerušení výkonu trestu, je nutno jeho žádost na takové přerušení zamítnout.